

Tadeusz Śliwa, *Lewkowicz Wojciech (1901–1971)* [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny Siciak, na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej; zob. także Tadeusz Śliwa, *Lewkowicz Wojciech (1901–1971)* [w:] *Słownik biograficzny twórców oświaty i kultury XIX i XX wieku Polski południowo-wschodniej*, pod red. Andrzeja Meissnera, Kazimierza Szmyda, Rzeszów 2011 s. 237

Lewkowicz Wojciech (1901–1971), ks., muzykolog, kompozytor, dyrygent

Ur. 11 marca w Kańczudze w licznej rodzinie. Gimnazjum (1921) i teologię ukończył w Przemyśle, gdzie w 1925 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Po krótkim wikariacie i rocznej prefekturze w tzw. Małym Seminarium, doceniając jego wybitne uzdolnienia muzyczne, powierzono mu nauczanie śpiewu gregoriańskiego w Seminarium Duchownym. Po rocznym wikariacie w Mościskach, w 1927 r. został skierowany na studia muzyczne do Rzymu. Już w następnym roku udał się do Regensburga, gdzie je kontynuował i gdzie w 1929 r. uzyskał dyplom równoznaczny z magisterium z zakresu muzyki. Po powrocie został wikarym przy katedrze, a następnie katechetą w męskiej szkole powszechnej im. T. Czackiego i św. Stanisława Kostki. Od września 1930 r. był dyrygentem męskiego chóru katedralnego, który przekształcił w chłopięco-męski. Z polecenia biskupa ordynariusza był nauczycielem śpiewu w Sem. Duch. W kurii biskupiej był referentem do spraw muzyki kościelnej. W okresie okupacji (od 1940 r.) był administratorem parafii w Jarosławiu. Po ucieczce Niemców, od września 1944 r. powrócił do Przemyśla i przedwojennych obowiązków. Ponownie zorganizował chór chłopięco-męski.

W 1945 r. podjął w szkole podstawowej im. H. Sienkiewicza nauczanie i zorganizował – za zgodą Ministerstwa Oświaty – klasę o profilu muzycznym, w której uzdolnieni uczniowie uczyli się elementów teorii i praktycznej gry na instrumentach. Chór wykonywał w katedrze utwory najwybitniejszych kompozytorów, m. in. G.P. Palestriny (zm. 1594) czy G. Allegriego (zm. 1652) – (Miserere w okresie Wielkiego Tygodnia). Występował również poza Przemyślem, toteż zyskał uznanie nie tylko w diecezji. Polskie Radio kilka razy transmitowało mszę św. z katedry. Zagrożony aresztowaniem wyjechał w 1948 r. z diec. i ukrywał się na północy Polski. Aresztowany, do 12 sierpnia 1955 r. przebywał w areszcie śledczym. Po październiku 1956 r. został uniewinniony. W następnych latach mieszkał w Warszawie w parafii św. Pawła, ale prawnie należał do diec. przemyskiej. Rozwiniął znaczącą działalność w zakresie muzyki kościelnej. Był wykładowcą w sekcji muzykologii KUL, w Sem. księży Pallotyńów w Ołtarzewie, w szkole organistowskiej siostr zakonnych w Międzyzlesiu. W 1959 r. zorganizował w Aninie k. Warszawy Instytut Muzyki Sakralnej (w praktyce szkołę organistowską). W roku następnym zorganizował szkołę organistowską w Olsztynie, toż w 1965 r. dla archidiecezji warszawskiej. Współpracował z sekcją muzykologii Akademii Teologii Katolickiej. W parafii św. Pawła utworzył chłopięcą scholę. Skomponował szereg melodii do tekstów liturgicznych: mszy św., Pasji wg św. Mateusza, pieśni religijnych. Największe powodzenie miał *Śpiewnik parafialny* drukowany w Olsztynie w 1961 r., wydawany później wielokrotnie. Zm. w Warszawie 28 sierpnia 1971 r.

Jego działalność w Przemyślu stanowiła ważny element kultury muzycznej miasta.

Bibliografia: Borcz H., *Lewkowicz Wojciech*, w: *Słownik polskich teologów katolickich*, t. 6, Warszawa 1983, s. 321-322, tamże bibliogr., w niej mylnie przypisano mu autorstwo także tekstu pieśni *Idziesz przez wieki*; Kozłowski P., *Sto lat Szkoły Podstawowej nr 1 im. H. Sienkiewicza w Przemyślu 1908–2008*, Przemyśl 2008.